

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 517/23
10.5.2024.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Јасне Беловић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Вуковић, адвокат из Београда, Чернишевског 16 и туженог ВВ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 20/20 од 27.02.2020. године, у седници већа одржаној 10.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 20/20 од 27.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 20/20 од 27.02.2020. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе првотуженог и друготуженог да му солидарно накнаде штету у износу од 79.200,56 евра, у динарској противвредности са каматом по стопи Централне европске банке почев од 15.10.2007. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је ништава одлука ... од 08.11.2006. године о преносу непокретности у ул. ... ГГ, ДД и ЋЋ. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је ништава одлука о продаји непокретности кп. ... њива “...” ЗКУЛ ... КО ..., површине 27 ари и 48 м2 и кп. ...-њива “...” ЗКУЛ ... КО ..., површине 43 ара и 41 м2. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ надокнади трошкове парничног поступка у износу од 324.750,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац из чијих навода произлази да жалбу изјављује због погрешно или непотпуно утврђеног

чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 386 ЗПП (“Службени гласник РС”, бр. 72/2011, са изменама и допунама), апелациони суд изводи закључак да је жалба неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП, на које жалбени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био ... са 6% удела, односно 79.200,56 еура, тужени ББ је у означеном предузећу имао удео од 94% све док му није престало својство члана друштва 24.11.2006. године, када је на основу уговора о продаји, преносом целокупног удела члана привредног друштва, свој удео продао ВВ, овде такође туженом за 60.000,00 еура по средњем курсу НБС на дан 24.11.2006. године.

Одлуком ... од 08.07.2004. године усвојен је Статут предузећа од 01.07.2004. године који ступа на снагу 09.07.2004. године и којим је одлучено да се замењује претходни Статут од 23.03.1999. године, а одлуку су потписали ББ и АА. Одлуком ... од 08.11.2006. године усвојен је Уговор о организовању друштва са ограниченом одговорношћу-... ради усклађивања са Законом о привредним друштвима, одлука је оверена пред Општинским судом у Обреновцу 09.11.2006. године када је и ступила на снагу, а потписао је ББ.

Према уговору о продаји (уступању) потраживања од 14.03.2002. године који је закључен између ..., као уступеоца и ..., као пријемника, предмет уговора је пренос потраживања које уступилац има од дужника ..., а укупно потраживање по рачунима износи 2.332.355,49 динара. Према уговору о зајму од 28.04.2004. године закљученог између ЕЕ, као зајмодавца и ..., као зајмопримца, уговорен је зајам од 539.600,00 динара, тј. 7.600,00 евра који ће зајмодавац уплатити на име пореза на промет и таксе за возило Јеер “Toyota” у име и за рачун зајмопримца, зајам се даје на време од 5 месеци почев од 01.05.2004. године и има се враћати у пет једнаких рата закључно са 30.09.2004. године, а за уговорени зајам зајмопримац је дужан плаћати камату од 2% месечно.

Одлуком ... од 20.10.2004. године за потребе предузећа од фирме ... одлучено је да се купи теренско возило марке “Toyota” Land Cruiser 4.0 V6 Executive 5V преко “Нуро leasing” д.о.о Београд и овлашћен је ВД директора предузећа да са “Нуро leasing” закључи уговор о куповини возила и предузме друге радње у вези са набавком и плаћањем возила, а купљени аутомобил ће се укњижити као основно средство предузећа и додељује се оснивачу предузећа ББ на неограничено коришћење. Према Одлуци ... од 07.11.2005. године усвојена је предложена Одлука о начину решавања тренутне ситуације у вези са непокретностима у ... у ... и овлашћен је председавајући скупштине и ВД директор да предузму све активности у циљу поновног укњижења права власништва на целокупној непокретности у ..., овлашћен је председавајући скупштине да изврши продају објекта заинтересованим правним или физичким лицима, као и да ће са ГГ и ДД након укњижења наведених непокретности бити потписани уговори о преносу права власништва, а овлашћен је ББ да након испуњења

свих предвиђених услова потпише наведени уговор.

Према Одлуци ... од 08.11.2006. године овлашћен је ВД директор да изврши продају објекта у ... заинтересованим правним и физичким лицима, а пошто су раднице ГГ, ДД и ЂЂ уложиле значајна средства у објекат у улици ... на кат. парц. бр. ..., ... и ... КО ... са њима ће бити потписан уговор о преносу права власништва на наведеном објекту по књиговодственој цени у пословним књигама друштва, као што је овлашћен ВД директор да потпише и овери наведени уговор. Истом одлуком овлашћен је ВД директор да покрене поступак за уступање свих уговора о финансијском лизингу у корист заинтересованих правних лица и у том циљу ће контактирати "Нуро leasing" и предузеће да се уговори уступе, а о усвајању уговора гласала је скупштина-ББ за усвајање одлуке са укупно 94 гласа. Према Одлуци ... о продаји возила од 25.09.2006. године одлучено је да се половно моторно теретно возило "Fiat Ducato" продаје за 850.002,00 динара. Према Одлуци ... од 23.10.2006. године о издавању непокретности наложено је ВД директору да закључи уговор о издавању непокретности у власништву ... која се налази у ... са закупцем ... за месечни закуп у износу од 50.000,00 динара, а одлуку је потписао ББ.

Према уговору о купопродаји непокретности од 01.12.2006. године закљученог између ..., као продавца и ... као купца предмет уговора су земљиште и непокретност у поседу продавца на кат. Парц. ... ЗКУЛ ... КО ..., непокретност означена као пословна зграда, двориште и њива и налази се на земљишту величине 13 ари у, ул. ..., а укупна купопродајна цена износи 13.633.885,00 динара. Према рачуну ... од 14.12.2006. године као купац пословног моторног возила-теретно путничко возило "Toyota" Land Cruiser 3.0D-4D означен је ЖЖ, а цена возила је 2.360.000,00 динара. Према садржини менице ... од 21.02.2007. године утврђено је да гласи на износ од 3.950.000,00 динара и да је трасант предузећа ... Из Одлуке предузећа ... од 23.02.2007. године произлази да се купује непокретност-четворособан стан бр. 1 у ..., ул. ..., површине 118 м², да укупна вредност стана износи 290.000,00 евра у динарској противвредности и да се има наплатити најкасније до 28.02.2007. године и да се овлашћује порески и финансијски саветник предузећа ... ЗЗ да може закључити предметни уговор о купопродаји у име и за рачун означеног предузећа, док је одлуку потписао ВВ. Према Одлуци ... од 23.02.2007. године продаје се непокретност у својини ...и то кат. парц. бр. ... њива "... ЗКУЛ ... КО ... за износ од 549.600,00 динара и кат. Парц. ... њива "... ЗКУЛ ... КО ... за износ од 868.200,00 динара. Према уговору о купопродаји непокретности од 23.02.2007. године закљученог између предузећа..., као продавца и ИИ, као купца, предмет су две парцеле непокретности-земљиша у поседу продавца и то кат. парц. бр. ... њива "... ЗКУЛ ... КО ... од 27 ари и 48 м² и кат. парц. бр. ... њива "... ЗКУЛ ... КО ... од 43 ар и 41 м², укупна купопродајна цена износи 1.600.000,00 динара. Уговором о продаји непокретности од 26.02.2007. године закљученим између ЈЈ, као продавца и ..., као купца продата је непокретност-четворособан стан бр. 1 у ..., ул. ..., површине 118,87 м², за купопродајну цену од 290.000,00 евра у динарској противвредности.

Према решењу Привредног суда у Београду Ст 2603/2010 од 24.12.2010. године отворен је стечајни поступак над ... због трајније неспособности плаћања. У збирном приказу од 23.11.2006. године, када је на основу уговора о продаји извршен пренос удела на туженог ВВ, вредност сталне имовине друштва је износила 129.607.571,76 динара, стални порески и финансијски саветник ЗЗ утврдио је да стална имовина

износи 129.608.000,00 динара.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да тужиоцу солидарно накнаде штету у износу од 72.200,56 евра, у динарској противвредности са каматом по стопи Централне европске банке почев од 15.10.2007. године до коначне исплате због предузимања штетних, а напред наведених радњи тужених којима је умањена имовина предузећа на штету тужиоца, да суд утврди да је ништава одлука ... од 08.11.2006. године о преносу непокретности у ул. ...ГГ, ДД и ЂЂ и да суд утврди да је ништава одлука о продаји непокретности кп. ... њива "...” ЗКУЈ ... КО ..., површине 27 ари и 48 м2 и кп. ...-њива "...” ЗКУЈ ... КО ..., површине 43 ара и 41 м2, првостепени суд изводи закључак да је тужбени захтев неоснован.

Правилна је и у свему на закону заснована побијана одлука, која је донета као резултат правилне примене материјалног права, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање.

Разлоге које првостепени суд износи, жалбени суд у потпуности прихвата, с тим што у погледу одлуке о захтеву за утврђење ништавости одлука ..., о којима је одлучено у ставу другом и трећем изреке, разлоге допуњује. Према подацима о упису у регистар привредних субјеката који су јавно доступни, решењем Агенције за привредни регистар БДСЛ 10837/23 од 11.07.2023.године, означено предузеће је брисано из регистра након што је поступак стечаја пред Привредним судом у Београду окончан решењем Ст 3/23 од 13.06.2023.године. Како је ..., било у статусу активног правног лица током овога поступка, укључујући и моменат закључења главне расправе и доношења побијане одлуке 27.02.2020.године, следи закључак да пасивна легитимација у односу на тужбени захтев којим је одлучено у ставу другом и трећем изреке, није била потпуна, што је такође разлог за одбијање тужбеног захтева.

Члан 105 Закона о привредним друштвима („Сл.гласник РС“, бр.125/2004) коме, према правилном становишту првостепеног суда, има места примени на спорни правни однос, прописује начело слободе уговарања тако да чланови Друштва са ограниченом одговорношћу своје међусобне односе у Друштву, као и односе са Друштвом, уређују слободно, ако законом није другачије одређено. Према члану 11 Закона о предузећима („Сл.гласник РС“, бр.26/96), који је био на снази пре доношења Закона о привредним друштвима и такође му има места примени, била је дозвољена слобода уговарања у погледу права, обавеза и одговорности оснивача према предузећу и предузећа према оснивачу, док је члан 372 истога закона предвиђао да сваки члан друштва, осим члана с приоритетним уделом, има право гласа сразмерно свом уделу, а да се уговором о оснивању или статутом утврђује колики улог даје право на један глас, а не може се одредити да поједини члан има већи број гласова у односу на величину удела. Према члану 452 поменутог Закона о привредним друштвима (који је ступио на снагу 22.11.2004.године), привредна друштва била су у обавези да своја општа акта ускладе са одредбама тог закона у року од 2 године од дана ступања на снагу закона.

У време овере ... од 08.11.2006. године, како то првостепени суд даље правилно закључује, основни и општи акт означеног правног лица био је Статут који је донет 01.07.2004. године (ступио је на снагу 09.07.2004. године) и потписали су га оснивачи, овде тужени ББ и тужилац АА. Спорна одлука је у свему сагласна Статуту у коме је

чланом 11 дефинисан начин доношења одлука, тако да је за пуноважност одлука неопходна сагласност у писаној форми оснивача који имају најмање 75% улога-удела у оснивачком капиталу. Чланом 7 Статута били су дефинисани удели оснивача, те је тако тужени ББ имао удео од 94%, а тужилац АА удео од 6%. Наведени Статут био је на снази све до 09.11.2006. године када је ступила на снагу Одлука о усвајању уговора о организовању друштва, која се према правилном становишту првостепеног суда, не може примењивати ретроактивно на одлуку од 08.11.2006.године.

Даље, чланом 146 наведеног Закона о привредним друштвима је у ставу 1 прописано да скупштина друштва са ограниченом одговорношћу одлучује простом већином броја гласова из члана 144 став 1 и 2 истога закона, ако оснивачким актом или уговором чланова друштва није одређено да се одлуке доносе већином свих чланова, док је ставом 2 исте одредбе прописано да изузетно скупштина чланова друштва са ограниченом одговорношћу одлучује сагласношћу свих чланова друштва, осим ако оснивачким актом или уговором чланова друштва није одређено да се одлучује већином гласова, али не мањом већином од укупног броја гласова, између осталог и о располагању имовином друштва велике вредности у складу са тим законом, док је члан 442 прописивао да је располагање велике вредности располагање од стране привредног друштва имовином чија тржишна вредност у моменту доношења одлуке представља најмање 30% од књиговодствене вредности имовине исказане у последњем годишњем билансу стања. Тужилац, на коме је био терет доказивања да су располагања на која се позива у реферату тужбе и током поступка, представљала располагања имовином велике вредности сагласно члану 442 Закона о предузећима и да је за то у складу са чланом 144 истога закона била потребна сагласност свих чланова друштва, односно и његова сагласност као мањинског члана, доказе није пружио, па је правилно првостепени суд применио правило о терету доказивања из члана 231 ЗПП.

Наводи жалбе тужиоца да је спорни Статут био у несагласности са Одлуком о оснивању означеног привредног друштва од 23.03.1999.године и да се према члану 391 став 11 Закона о предузећима, уколико је Статут супротан Одлуци о оснивању примењује одлука, оцењени су као неосновани. Члан 17 Одлуке о изменама и допунама Одлуке о оснивању од 23.03.1999.године (чији извод је тужилац доставио током поступка), прописује да пословима Друштва управљају оснивачи, а нарочито: доносе програм рада и план развоја Друштва, утврђују пословну политику, одлучују о расподели и о употреби добити и о начину покривања губитака Друштва, доносе годишњи обрачун и одлуку о расподели добити, постављају и разрешавају директора друштва, одлучују о оснивању нових предузећа или делова предузећа, одлучују о промени фирме, седишта и делатности Друштва, утврђују на предлог директора унутрашњу организацију Друштва, дају упуства и смернице за рад директору, одлучују о закључивању уговора о кредитима и зајмовима, дају тумачења појединих одредаба Статута, доносе Статут друштва и његове измене и допуне, одлучују о повећању и смањењу основне главнице и приступању нових чланова Друштву, одлучују о статусним променама у Друштву и променама облика организовања Друштва и одлучују о престанку рада Друштва, па се не може се извести закључак да су оснивачи мимо садржине цитираног члана 372 тада важећег Закона о предузећима дефинисали начин доношења одлука.

Коначно, настанак штете према члану 155 ЗОО представља умањење нечије

имовине (обична штета) или спречавање њеног повећања (измакла корист), док члан 154 став 1 истога закона указује на обавезу оштећеног да пружи доказе о постојању узрочне везе између радње лица које је означено као штетник и настале штете, (што је предуслов за даље пружање доказа од стране означеног штетника да је штета настала без његове кривице). Када се осим изнетог, има у виду да је одговорно лице дужно успоставити стање које је било пре него што је штета настала, сагласно члану 185 став 1 истога закона, лице које захтева заштиту је дужно пружити и доказе о обиму штете. Тужилац за наводе да је штету у траженом обиму претрпео услед предузимања радњи тужених које им се могу приписати у кривицу, није пружио доказе, због чега првостепени суд и у односу на захтев за накнаду штете, правилно цени испуњеност услова за примену члана 231 у вези са чланом 8 ЗПП, па се жалбом тужиоца неосновано указује на погрешно утврђено чињенично стање у том делу побијане одлуке.

Остали жалбени наводи су били предмет оцене, али како нису од значаја за доношење другачије одлуке нису посебно образлагани.

Правилна је одлука о трошковима поступка која је резултат правилне примене члана 153, 154 и 163 ЗПП.

Из изложених разлога, применом члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић